

З Евангелля св.Лукі Адзін з фарысей запрасіў Езуса паесці з ім. І ўвайшоўшы ў дом фарыселя, Ён узлёг за столом. І вось, жанчына, якая была грэшніцай у горадзе, даведаўшыся, што Ён узлёг за столом у даме фарыселя, прынесла алебастравы флакон пахучага алею і, стоячы ззаду каля ног Ягоных і плачуны, пачала абліваць ногі Ягоныя слязымі і валасамі сваёй галавы выцірала і цалавала ногі Яму, і намашчвала пахучым алеем.

Убачыўшы гэта, фарысей, які запрасіў Яго, сказаў сам сабе: “Калі б Ён быў прарокам, то ведаў бы, хто гэта жанчына, якая дакранаецца да Яго, што яна грэшніца”. †

І Езус сказаў яму ў адказ: “Сымон, Я хачу нешта сказаць табе”.

Ён жа кажа: “Скажы, Настаўнік”.

У аднаго крэдытора былі два даўжнікі. Адзін вінен быў пяцьсот дынараў, а другі - пяцьдзесят. Паколькі не мелі чым заплаціць, ён дараваў абодвум. Дык хто з іх больш палюбіць яго?

Сымон адказаў: “Думаю, той, каму больш даравана”.

Ён сказаў яму: “Ты правільна разважыў”.

І, павярнуўшыся да жанчыны, сказаў Сымону: “Бачыш гэтую жанчыну? Я прыйшоў у твой дом, і ты не даў Мне вады для ног, а яна слязымі абліла Мае ногі і выцерла сваімі валасамі. Ты пацалунку Мне не даў, а яна з той хвіліны, калі Я прыйшоў, няспынна цалуе Мне ногі. Ты галавы Мне алеем не намасціў, а яна пахучым алеем намасціла Мне ногі. Дзеля гэтага кажу табе: “Даруюцца ёй грахі многія за тое, што яна вельмі палюбіла. А каму мала даруеца, той мала любіць”.

А ёй сказаў: “Даруюцца табе грахі”.

І тыя, хто сядзеў за столом разам з Ім, пачалі казаць самі сабе: “Хто Ён такі, што нават грахі даруе?”

А Ён сказаў жанчыне: “Вера твая ўратавала цябе, ідзі ў спакоі”.

Пасля гэтага Ён праходзіў па гарадах і вёсках, прапаведуючы і абвяшчаючы Добрую Навіну пра Божае Валадарства, і з Ім Дванаццаць, і некаторыя жанчыны, якіх Ён вылячыў ад злых духаў і хваробаў: Марыя, называная Магдаленаю, з якой выйшла сем дэманаў, і Яна, жонка Хузы, аканома Ірада, і Сусанна, і шмат іншых, якія служылі ім маёmacцю сваёю.

Лк 7, 36 - 8,3

Месца Бога сярод людзей

Калі б замест Езуса быў хто-небудзь іншы, то напэўна, ён быў бы вельмі заклапочаны

абставінамі візіту ў госці ў дом фарыссея. Езуса, які быў запрошаны на бяседу, успрынялі там з пагардай, так як бы Сымон хацеў паказаць Настаўніку, дзе знаходзіцца Яго месца і якую Ён стварыў сітуацыю сваёй асобай: хоць і быў запрошаны на бяседу, але давайце зробім усё, каб Хрыстус не адчуваў сябе тут жаданым госцем. Але Сымон не прадбачыў дальнейшага ходу бяседы. А змяніла ўсё жанчына, якая не была запрошана ў дом фарыссея. Ніхто яе не чакаў, але яе з'яўленне і паводзіны выклікалі абурэнне. І вось у гэты момант пачынае гаварыць Езус. Ён змяняе ўдзельнікам бяседы сваім словамі і паводзінамі перспектыву успрыняцца свету і іншага чалавека, а таксама - перспектыву прысутнасці Бога сярод людзей. Ніхто, нідзе і ніколі не зможа зблізіцца да Божага Сына. Ён будзе заўжды на сваім месцы, а дзякуючы сваёй бясконцай міласэрнасці Хрыстус знайдзе шлях да кожнага чалавечага сэрца.

Кс. Яраслаў Грынашкевіч